

Ο καλός Σαμαρείτης

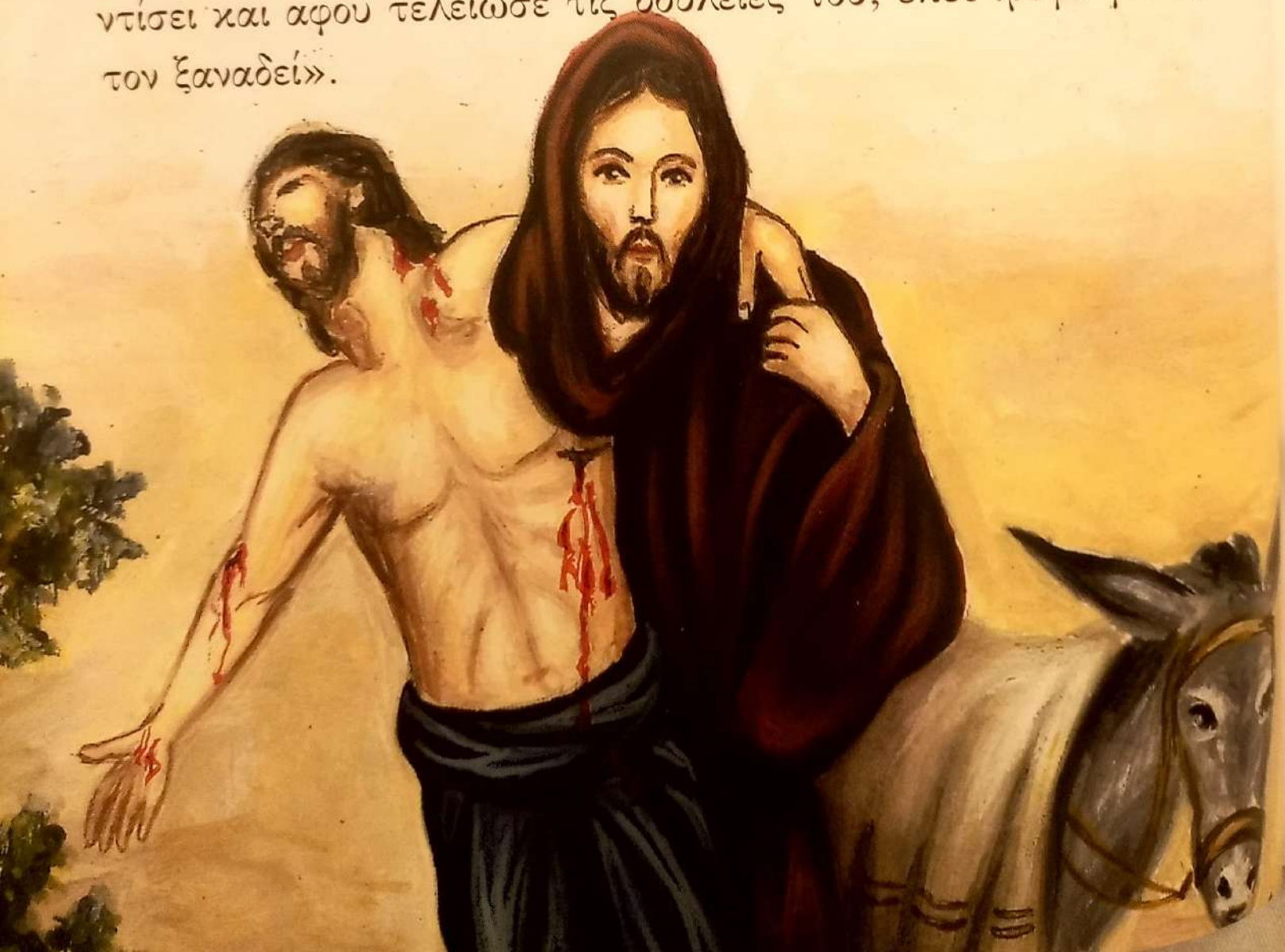
ια να διδάξει ο Κύριος πώς πρέπει να φαίνεται η αγάπη μας προς τους ανθρώπους που είναι γύρω μας, διηγήθηκε την εξής παραβολή:

«Κάποτε ένας άνθρωπος πήγαινε από την Ιερουσαλήμ προς την Ιεριχώ. Στο δρόμο, του επιτέθηκαν ληστές. Τον χτύπησαν άσχημα, του άρπαξαν ό,τι είχε και τον άφησαν μισοπεθαμένο.

Σε λίγο πέρασε απ' το ίδιο μέρος ένας ιερέας. Είδε τον άνθρωπο πληγωμένο κι αβοήθητο, αλλά προσπέρασε χωρίς να σταματήσει.

Το ίδιο έκανε κι ένας λευίτης* που περνούσε από 'κει.
Έφυγε, χωρίς να τον βοηθήσει.

Όμως ένας Σαμαρείτης*, ξένος σε 'κείνα τα μέρη, που
ταξίδευε κι αυτός στον ίδιο δρόμο, τον είδε και τον λυπήθη-
κε. Πήγε κοντά του και φρόντισε με προσοχή τις πληγές
του. Έπειτα τον ανέβασε στο ζώο του και τον πήγε σ' ένα
κοντινό ξενοδοχείο. Πλήρωσε τον ξενοδόχο, για να τον φρο-
ντίσει και αφού τελείωσε τις δουλειές του, επέστρεψε για να
τον ξαναδεί».

Ο Ιησούς και τα παιδιά

ια να μπείτε στη Βασιλεία του Θεού, πρέπει ν' αλλάξετε μυαλό και να γίνετε ταπεινοί, όπως τα παιδιά, δίδασκε ο Ιησούς. Γιατί όποιος είναι ταπεινός, πρόθυμος να υπηρετεί όλους θα είναι ο πρώτος που θα την κερδίσει.

Ήλθαν τότε κοντά του μανάδες και πατεράδες, φέρνοντας τα παιδιά τους σ' αυτόν για να τα ευλογήσει.

Οι μαθητές όμως τους εμπόδιζαν να πλησιάσουν, για να μην ενοχλήσουν τα παιδιά το δάσκαλό τους.

— Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σε μένα, τους είπε τότε ο Ιησούς. Όποιος δε μοιάσει με τα παιδιά σε αθωότητα δεν θα μπει στη Βασιλεία του Θεού.

Και πήρε τα μικρά παιδιά στην αγκαλιά του και, όλος αγάπη, τα ευλογούσε βάζοντας τα χέρια του πάνω τους.

